

Ca întreaga lume, sunt plămădit din lut

Nicu Hăloiu

Ca întreaga lume, sunt plămădit din lut

....

Iar de vă-ntrebați vreodată cine sunt,
răspunsul mi-e banal, nu-i un mister,
în lumea trecătoare, sunt un călător
și-ncerc să nu mă văd, să rămân tăcut,
purtat de-același vis, la fel de efemer
să-mi fac din brațe aripi ca să zbor
și, ca întreaga lume, plămădit din lut
merg pe-același drum, către mormânt!

.....

Sunt o picătură într-un ocean imens,
încercând să stau pe-al vieții mele val,
uneori mă-ascund, să nu fiu ars de soare,
mă mai izbește vântul, furios, de-o stâncă,
doresc privind în zare, să zăresc un mal,
sunt doar un călător în lumea trecătoare,
alteori mă doare când viața mă aruncă
de-ncerc vieții mele să-i găsesc un sens!

.....

Încerc să trec prin lume, discret și nevăzut,
precum adie vântul copaci foșnind ușor,
celelalte de lângă mine vreau să-i ridic altare,
să-i fiu smerit în cuget și să trăim frumos,
vreau să-i păstrez în mine același tainic dor,
sunt doar un călător în lumea trecătoare,
sunt cel ce se închină aceluiași Hristos
și, ca întreaga lume, sunt plămădit din lut!